

Arrest

nr. 284 333 van 6 februari 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders: dhr. X en mevr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarig kind, X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2022 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je bent een Kosovaars staatsburger afkomstig uit Pristina. Je bent geboren op (...) en bent momenteel dus nog minderjarig. Tijdens je geboorte zat je veertig minuten gekneld, waardoor je blijvende hersenschade opliep. In Kosovo was er geen afdoende medische hulp voor jou voorhanden en bestond er geen instelling die jou de nodige zorg zou kunnen verschaffen. Daarenboven konden andere

Kosovaarse burgers jouw toestand niet accepteren en werd je soms gestigmatiseerd. De ngo ANAK (National Association of Autism in Kosovo) en de dokters adviseerden jouw ouders om naar het buitenland te gaan om beter gespecialiseerde medische hulp voor jou te vinden. Jouw ouders, R. (...) en A. M. (...) (O.V. (...)) vertrokken samen met jou en jouw zus O. (...) naar België, waar ze op 2 mei 2018 een verzoek om internationale bescherming indienden. In België bleek dat ook jouw zus O. (...) autisme heeft. Jouw ouders verklaarden in het kader van hun verzoek dat er in Kosovo niet voldoende medische verzorging voor jou voorhanden was en dat ze sociaal geïsoleerd werden omdat de mentaliteit van Kosovaarse burgers ten opzichte van personen met een beperking slecht was.

Op 21 april 2019 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing in het verzoek van jouw ouders, omdat de medische problemen van jou en jouw zus O. (...) geen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming, jullie niet aannemelijk maakten dat jullie, omwille van redenen gelinkt aan de conventie van Genève of de criteria voor subsidiaire bescherming, geen of onvoldoende toegang hadden tot de beschikbare verzorgingsmogelijkheden in Kosovo, de door jullie aangehaalde aanvaringen met andere burgers ten gevolge van de stigmatisering van gehandicapte personen in Kosovo niet voldoende zwaarwichtig waren om te spreken van vervolging of ernstige schade zoals gedefinieerd in de Vreemdelingenwet, en jullie niet aannemelijk maakten dat jullie bij eventuele ernstigere problemen geen beroep zouden kunnen doen op de Kosovaarse beschermingsmodaliteiten. Het door hen ingediende beroep werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen op 12 maart 2020. Hierna dienden zij een aanvraag voor een machtiging tot verblijf in op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ook hierin kregen zij evenwel een negatieve beslissing.

Op 12 oktober 2021 dienden jouw ouders een verzoek in op jouw naam. Jouw mama kaartte jouw gezondheidstoestand aan en stelde dat er in Kosovo geen instelling is waar jij terecht kan. Daarenboven kaartte ze aan dat gehandicapte mensen in Kosovo gestigmatiseerd worden.

In het kader van dit verzoek werden de volgende documenten neergelegd: foto's van jou waarop te zien is dat je uitslag hebt en je jezelf verwond hebt; een kopie van een attest van het AZ Alma Eeklo waarin vastgesteld werd dat je vermoedelijk een toxische reactie kreeg op iets wat je had opgegeten, d.d. 21 januari 2022; een kopie van het verslag van de pedagogisch ondersteuner van het begeleidingscentrum DVC de Triangel, waar je meermaals naartoe ging, waarin je toestand beschreven wordt, waarin benadrukt wordt dat je nood hebt aan een stabiele omgeving en waarin gesteld wordt dat dergelijke omgeving niet voorhanden is in Kosovo, met als bijlage het rapport 'Research on Autism in Kosovo, detailed measurement of group needs through parents of children with autism' van KoSana, uitgegeven in december 2016; een kopie van jouw schooldossier van het Medisch Pedagogisch Instituut Het Vindingrijk, waaruit blijkt dat je de voorbije jaren met regelmaat naar school ging, en waarin jouw mentale retardatie, autisme, epilepsie en gedragsstoornissen beschreven staan, alsook welke begeleiding je hiertoe nodig hebt op school, voor de schooljaren 2018-2019, 2020-2021 en 2021- 2022; een kopie van het omgangsplan van het dagopvang-verblijf vzw De Zonnebloem d.d. 1 juli 2020; een kopie van een attest van het UZ Gent d.d. 6 juni 2019 waarin gesteld wordt dat je neurologisch opgevolgd wordt omwille van je autistiform gedrag en epilepsie en waarin aangeraden wordt om je op te vangen in een multifunctioneel centrum; een kopie van de medische getuigenschriften in het kader van je 9ter-procedure, waarin je gezondheidsproblemen nogmaals opgesomd staan, d.d. 9 oktober 2018, 29 januari 2019, 15 maart 2019 en 2 april 2019; en een kopie van een attest van het -Qendra për INTegrimin dhe Rehabilitimin e të Sëmuarëve Kronik Psikiatrik (Centrum voor Integratie en Revalidatie voor de zieken met Chronische Psychiatrische Aandoeningen) in Shtime, Kosovo, d.d. 30 augustus 2019, waarin gesteld wordt dat jij daar niet terecht kan omdat in het centrum enkel volwassen mensen met schizofrenie opgevangen worden.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er wat jou betreft, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Immers, uit de medische documenten die werden neergelegd in het kader van jouw verzoek, blijkt dat je aan een ernstige vorm van autisme, een mentale retardatie en epilepsie lijdt. Hierdoor is het voor jou niet mogelijk om zelf jouw motieven toe te lichten of deel te nemen aan een persoonlijk onderhoud. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werd jouw moeder uitgenodigd op het Commissariaat-generaal in het kader van jouw verzoek om jouw asielmotieven toe te lichten.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Voorts bepaalt artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel

57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de Commissarisgeneraal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is. In dit geval blijkt uit de verklaringen van jouw moeder op het Commissariaat-generaal in het kader van jouw verzoek dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhaalden ter staving van hun eigen verzoek, waarvoor de beslissing nu definitief is. Ze herhaalde namelijk enkel dat jij, gezien jouw toestand, heel veel zorg nodig hebt, dat je in Kosovo niet in een instelling terecht kan en dat gehandicapte mensen in Kosovo gestigmatiseerd worden (CGVS p. 4). De door jouw moeder neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij de een ander licht kunnen werpen op de beoordeling van het Commissariaat-generaal inzake het verzoek van jouw ouders. De foto's van jouw uitslag en verwondingen, het attest van het AZ Alma Eeklo, het verslag van DVC de Triangel, het schooldossier van het MPI het Vindingrijk, het omgangsplan van het opvangcentrum VZW de Zonnebloem en het attest van het UZ Gent, staven allemaal jouw medische toestand, die an sich niet in twijfel getrokken wordt. De medische getuigenschappen die neergelegd werden in het kader van jouw 9ter-aanvraag, staven nogmaals jouw medische problemen en zijn verder niet relevant voor de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming.

Aangaande het attest van het Centrum voor Integratie en Revalidatie voor de zieken met Chronische Psychiatrische Aandoeningen te Shtime dient te worden opgemerkt dat het feit dat je in dat centrum voor volwassenen niet terecht kan, evenmin volstaat om te concluderen dat je nergens in Kosovo terecht zou kunnen. Zoals reeds vermeld werd in de beslissing van het verzoek van jouw ouders, blijkt immers uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal dat er in Shtime ook een instelling is die zich specifiek richt op kinderen met een mentale handicap en waar er 24/24-begeleiding voorzien is (Home for Children with Mental Disability, document 7 in de blauwe map, p. 199 e.v.). Uit de beschikbare informatie blijkt dat de omstandigheden in het rehabilitatiecentrum van Shtime, waar er dus wel degelijk kinderen permanent worden opgevangen, aanzienlijk verbeterd zijn. De aanbeveling van de Ombudsman om het centrum te renoveren werd opgevolgd. Ofschoon er inderdaad nog verbetermogelijkheden zijn inzake de aangeboden therapieën en activiteiten, onder meer door een tekort aan personeel, blijkt uit de geciteerde informatie dat het personeel de bewoners warm en waardig benadert. Daarenboven is er in Kosovo eveneens een door UNICEF ondersteunde ngo actief, met name Handikos, die haar schouders onder meer zet onder de implementatie van de projecten 'Daily Services in families and for children with disabilities' en 'Services based on community for children with disabilities' met als belangrijkste doelstelling de verbetering van de levenskwaliteit van kinderen met een handicap. Zo worden door de ngo onder meer fysiotherapeutische en ergotherapeutische sessies georganiseerd. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, kan de bewering van je moeder dat je in Kosovo nergens terecht kan, niet worden weerhouden.

Wat betreft het rapport van KoSana over autisme in Kosovo, dient te worden opgemerkt dat hierin inderdaad verschillende verbeterpunten worden aangereikt om de zorg voor mensen met autisme aan te pakken en wordt aangestipt dat de financiële last van opvolging van kinderen met autisme nog steeds grotendeels bij de ouders ligt. Uit dit rapport blijkt evenwel ook dat er wel degelijk bepaalde initiatieven genomen worden, door zowel overheidsorganisaties, NGO's en de publieke sector, om kinderen met autisme en hun ouders op medisch, educatief en financieel vlak te steunen (document 4 in uw administratieve dossier, p. 11-12). Gesteld dat er tussen de Kosovaarse en Belgische opvang- en verzorgingsmogelijkheden een kwaliteitsverschil zou bestaan of dat er in het Kosovaarse zorgsysteem onvoldoende financiële tussenkomsten zouden zijn, dan nog dient opgemerkt te worden dat dit geenszins een motieven zijn die verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat uw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud die uw advocaat aan het CGVS overmaakte op 9 september 2022 evenmin een ander licht werpen op de beoordeling van uw verzoek. Deze omvatten namelijk slechts enkele correcties aangaande de schrijfwijze van namen, maar blijken geen inhoudelijke wijzigingen noch toevoegingen inzake uw asielrelaas te betreffen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van de artikelen 4 en 24 van het Handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie, van artikel 22bis van de Grondwet, van de artikelen 48/3, 48/6, 57/1, “57/6, § 3^o” en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “het respect voor het hoger belang van het kind”, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat aan de in haren hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden, als begeleide minderjarige, op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.3. De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6^o van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer “*de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.*”

De Raad bemerkt dat de ouders van verzoekende partij op 2 mei 2018 een verzoek om internationale bescherming indienden dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoekende partij als vergezellende minderjarige werd ingediend. In het kader van hun verzoek haalden haar ouders aan dat er in Kosovo niet voldoende medische verzorging voor hun dochter E. (*i.e.* verzoekende partij) voorhanden was en dat ze sociaal geïsoleerd werden omdat de mentaliteit van Kosovaarse burgers ten opzichte van personen met een beperking slecht was. Het verzoek van haar ouders werd op 21 april 2019 kennelijk ongegrond verklaard door de commissaris-generaal. Er werd geoordeeld dat (i) de medische problemen van hun dochter geen verband hielden met de criteria van de Vluchtelingenconventie of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming, (ii) zij niet aannemelijk maakten dat zij, omwille van redenen gelinkt aan de conventie van Genève of de criteria voor subsidiaire bescherming, geen of onvoldoende toegang hadden tot de beschikbare verzorgingsmogelijkheden in Kosovo, (iii) de door hen aangehaalde aanvaringen met andere burgers ten gevolge van de stigmatisering van gehandicapte personen in Kosovo niet voldoende zwaarwichtig waren om te spreken van vervolging of ernstige schade zoals gedefinieerd in de Vreemdelingenwet, en (iv) zij niet aannemelijk maakten dat zij bij eventuele ernstigere problemen geen beroep zouden kunnen doen op de Kosovaarse beschermingsmodaliteiten. Hun beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen op 12 maart 2020 bij arrest nr. 233 974, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State.

Derhalve betreft de beslissing in het kader van dit verzoek een definitieve beslissing in de zin van artikel 1, § 1, 19^o van de Vreemdelingenwet.

De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat door verzoekende partij geen eigen feiten worden aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

2.2.4. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift immers meent dat zij wel degelijk eigen feiten aanhaalde, stelt de Raad evenwel vast dat in het kader van het eigen verzoek van verzoekende partij louter opnieuw verwezen wordt naar haar medische problemen, het gebrek aan opvolging in Kosovo en de vrees voor stigmatisering en discriminatie door de Kosovaarse bevolking. Deze elementen werden wel degelijk reeds aangehaald door haar ouders ter staving van hun verzoek om internationale bescherming.

2.2.5. Waar verzoekende partij opwerpt dat zij nieuwe elementen bijbracht en verwijst naar de documenten die zij ter staving van haar eigen verzoek voorlegt, meent de Raad dat verwerende partij dient te worden bijgetreden in de motivering dat deze stukken niet van aard zijn om een ander licht te werpen op de eerdere beoordeling in het kader van het verzoek van haar ouders. Door de commissaris-generaal wordt immers terecht als volgt overwogen: *“De door jouw moeder neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij de een ander licht kunnen werpen op de beoordeling van het Commissariaat-generaal inzake het verzoek van jouw ouders. De foto’s van jouw uitslag en verwondingen, het attest van het AZ Alma Eeklo, het verslag van DVC de Triangel, het schooldossier van het MPI het Vindingrijk, het omgangsplan van het opvangcentrum VZW de Zonnebloem en het attest van het UZ Gent, staven allemaal jouw medische toestand, die an sich niet in twijfel getrokken wordt. De medische getuigschriften die neergelegd werden in het kader van jouw 9ter-aanvraag, staven nogmaals jouw medische problemen en zijn verder niet relevant voor de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming.*

Aangaande het attest van het Centrum voor Integratie en Revalidatie voor de zieken met Chronische Psychiatrische Aandoeningen te Shtime dient te worden opgemerkt dat het feit dat je in dat centrum voor volwassenen niet terecht kan, evenmin volstaat om te concluderen dat je nergens in Kosovo terecht zou kunnen. Zoals reeds vermeld werd in de beslissing van het verzoek van jouw ouders, blijkt immers uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal dat er in Shtime ook een instelling is die zich specifiek richt op kinderen met een mentale handicap en waar er 24/24-begeleiding voorzien is (Home for Children with Mental Disability, document 7 in de blauwe map, p. 199 e.v.). Uit de beschikbare informatie blijkt dat de omstandigheden in het rehabilitatiecentrum van Shtime, waar er dus wel degelijk kinderen permanent worden opgevangen, aanzienlijk verbeterd zijn. De aanbeveling van de Ombudsman om het centrum te renoveren werd opgevolgd. Ofschoon er inderdaad nog verbetermogelijkheden zijn inzake de aangeboden therapieën en activiteiten, onder meer door een tekort aan personeel, blijkt uit de geciteerde informatie dat het personeel de bewoners warm en waardig benadert. Daarenboven is er in Kosovo eveneens een door UNICEF ondersteunde ngo actief, met name Handikos, die haar schouders onder meer zet onder de implementatie van de projecten ‘Daily Services in families and for children with disabilities’ en ‘Services based on community for children with disabilities’ met als belangrijkste doelstelling de verbetering van de levenskwaliteit van kinderen met een handicap. Zo worden door de ngo onder meer fysiotherapeutische en ergotherapeutische sessies georganiseerd. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, kan de bewering van je moeder dat je in Kosovo nergens terecht kan, niet worden weerhouden.

Wat betreft het rapport van KoSana over autisme in Kosovo, dient te worden opgemerkt dat hierin inderdaad verschillende verbeterpunten worden aangereikt om de zorg voor mensen met autisme aan te pakken en wordt aangestipt dat de financiële last van opvolging van kinderen met autisme nog steeds grotendeels bij de ouders ligt. Uit dit rapport blijkt evenwel ook dat er wel degelijk bepaalde initiatieven genomen worden, door zowel overheidsorganisaties, NGO’s en de publieke sector, om kinderen met autisme en hun ouders op medisch, educatief en financieel vlak te steunen (document 4 in uw administratieve dossier, p. 11-12). Gesteld dat er tussen de Kosovaarse en Belgische opvang- en verzorgingsmogelijkheden een kwaliteitsverschil zou bestaan of dat er in het Kosovaarse zorgsysteem onvoldoende financiële tussenkomsten zouden zijn, dan nog dient opgemerkt te worden dat dit geenszins een motieven zijn die verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming.”

Waar verzoekende partij opnieuw het attest van het Centrum voor Integratie en Revalidatie voor de zieken met Chronische Psychiatrische Aandoeningen te Shtime, het schooldossier van het MPI het Vindingrijk, het omgangsplan van het opvangcentrum VZW de Zonnebloem en het attest van het UZ Gent neerlegt (bijlagen 2 en 4 van het verzoekschrift), wijst de Raad erop dat het louter opnieuw bijbrengen van reeds eerder aan het administratief dossier toegevoegde stukken (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 5-7 en 9) geen weerlegging uitmaakt van de desbetreffende motivering van verwerende partij waarbij deze stukken duidelijk in overweging werden genomen.

In verband met het door verwerende partij aangehaalde rehabilitatiecentrum in Shtime voor kinderen met een mentale handicap betoogt verzoekende partij voorts dat *“na onderzoek blijkt dat dit centrum bedoelt is voor weeskinderen en helemaal niet geschikt is voor minderjarige verzoekster niet continue intensieve en individuele begeleiding nodig heeft”*, doch de Raad stelt desbetreffend vooreerst vast dat verzoekende partij geen objectieve informatie bijbrengt waaruit blijkt dat deze instelling gericht is op weeskinderen, noch blijkt zulks uit de informatie over deze instelling die door verwerende partij werd toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, deel 7). Verder acht de Raad het niet ernstig dat verzoekende partij eerst in haar verzoekschrift aanklaagt dat *“er (...) in Kosovo geen instellingen (zijn) die minderjarige verzoekster zo intensief kunnen begeleiden”* (zie pagina 6 van het verzoekschrift) om even nadien dan weer te stellen dat voormelde instelling in Shtime niet geschikt is voor haar omdat zij *“niet continue intensieve en individuele begeleiding nodig heeft”* (zie pagina 10 van het verzoekschrift). Door verzoekende partij wordt geenszins een ander licht geworpen op de vaststelling dat er in Kosovo wel degelijk zorginstellingen zijn waar zij terecht kan.

2.2.6. Wat betreft nog de bij het verzoekschrift gevoegde uittreksels uit het rapport *“Situation Analysis. Children with Disabilities in Kosovo”* van Unicef (bijlage 3), waaruit volgens verzoekende partij blijkt dat er in Kosovo een gebrek is aan residentiële centra voor personen met een beperking en dat kinderen met een beperking er worden gemarginaliseerd, gestigmatiseerd en gediscrimineerd, oordeelt de Raad dat dergelijke informatie van louter algemene aard geenszins beschouwd kan worden als een eigen feit dat een afzonderlijk verzoek rechtvaardigt. Immers volstaat deze algemene informatie niet om aan te tonen dat verzoekende partij, omwille van redenen gelinkt aan de conventie van Genève of de criteria voor subsidiaire bescherming, geen of onvoldoende toegang had – of bij terugkeer naar Kosovo zal hebben – tot de beschikbare verzorgingsmogelijkheden in Kosovo en/of dat zij ten gevolge van de stigmatisering van gehandicapte personen in Kosovo het slachtoffer werd – of bij terugkeer zal worden – van vervolging of ernstige schade zoals gedefinieerd in de Vreemdelingenwet, noch volstaat dit om aan te tonen dat het haar in haar land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Immers dient zulks *in concreto* te worden aangetoond. Dit rapport is derhalve evenmin van aard een ander licht te werpen op de eerdere beoordeling in het kader van het verzoek van haar ouders.

2.2.7. Voor het overige blijkt uit de lezing van het verzoekschrift weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch niet verder komt dan het poneren van een vrees voor vervolging en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, waarmee zij echter de in de bestreden beslissing gedane bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

2.2.8. In de mate verzoekende partij nog aanvoert dat artikel 3 EVRM, de artikelen 4 en 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 22bis van de Grondwet worden geschonden, duidt de Raad er vooreerst op dat de commissaris-generaal te dezen enkel nagaat of verzoekende partij al dan niet eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen en dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt. Wat betreft het betoog van verzoekende partij dat rekening gehouden dient te worden met het *“hoger belang van het kind”*, waarbij zij verwijst naar artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 22bis van de Grondwet, duidt de Raad erop dat de algemene bepaling dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, geen afbreuk kan doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, in uitvoering van Europese regelgeving en van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (zie RvS 29 mei 2013, nr. 223.630). Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het IVRK, vloeit niet voort uit het kind-zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria. De commissaris-generaal zou zijn bevoegdheid te buiten gaan mocht hij een vreemdeling die niet aan de in de artikelen 48/3 en 48/4 vervatte voorwaarden voldoet, toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Verder wijst de Raad er nog op dat uit het administratief dossier duidelijk blijkt dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de minderjarigheid van verzoekende partij en in een aangepaste behandeling van haar verzoek om internationale bescherming heeft voorzien. Gelet op haar jonge leeftijd en mentale beperking, werd verzoekende partij op 5 april 2022 bij monde van haar moeder gehoord. Dit gehoor werd tevens bijgewoond door de advocaat van verzoekende partij. Haar moeder en advocaat kregen hierbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Ook blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid erop gewezen heeft

dat verzoekende partij minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 op verzoekende partij van toepassing is. De commissaris-generaal heeft derhalve volgens de Raad tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.

2.2.9. Gelet op het voorgaande, is de Raad van oordeel dat in de bestreden beslissing terecht wordt besloten dat verzoekende partij geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij.

2.2.10. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de landeninformatie (administratief dossier, stukken 5 en 6). Verzoekende partij kreeg tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal van 5 april 2022 de kans om bij monde van haar moeder – die hierbij de hulp kreeg van een tolk Albanees – te verduidelijken welke eigen feiten zij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming aanvoert en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Dit gehoor werd tevens bijgewoond door de advocaat van verzoekende partij. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte, wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.12. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT